

DÒNG NỮ THỪA SAI HỌC ĐƯỜNG

Thánh Julien-Pierre Eymard (1811-1868) -người Pháp - nói:
”Đưa trẻ nói trước tiên bằng tiếng mẹ đẻ, rồi đến tiếng cha đẻ và sau cùng là tiếng thầy cô”. Câu nói làm nổi bật tầm ảnh hưởng quan trọng của thầy cô trong chương trình giáo dục của một đời người. Tục ngữ Việt Nam có câu: ”Không thầy đố mày làm nên”. Một phụ nữ người Ý ý thức mọi chiều kích căn bản của nền giáo dục, đặc biệt là nền giáo dục Kitô-Giáo, nên dâng hiến cuộc đời cho công cuộc giáo dục giới trẻ. Đó là **Chị Luigia Tincani, sáng lập hội dòng Các Nữ Thừa Sai Học Đường.**

Luigia Tincani sinh ngày 25-3-1889 tại Chieti (Trung Ý). Gia đình Tincani vừa đạo đức vừa trí thức. Thân sinh Carlo Tincani là giáo sư dạy La-ngữ và Hy-ngữ. Thân mẫu Maria Mazzucotelli là hiền muội của một thi sĩ nổi tiếng. Ông bà Tincani cho ra chào đời 5 người con. Luigia là gái út.

Carlo và Maria là đôi vợ chồng ý hợp tâm đầu hiếm có. Ông Carlo tính tình ôn hòa nhân ái tìm thấy nơi bà Maria mẫu người phụ nữ thông minh, tháo vát và vui tươi. Điều nổi kết keo sơn tình nghĩa vợ chồng của đôi bạn Carlo-Maria chính là Đức Tin vững chắc. Cả hai không ngần ngại bày tỏ Đức Tin Công Giáo ra bên ngoài, trong đời sống thường ngày cũng như trong việc giáo dục con cái.

Luigia thừa hưởng nơi mẹ hiền tính tình linh hoạt vui tươi. Cô bé thích dành giờ phút thảnh lặn để cầu nguyện riêng một mình. Đây là điềm lành tiên báo cuộc sống chiêm niệm sau này của Luigia. Cô lại được thân phụ - nhà giáo liêm chính - chăm sóc dạy dỗ cách riêng. Thêm vào đó, những năm tháng đầu đời trên ghế nhà trường tiểu học của các Nữ Tử Khiết Tâm Đức Mẹ ghi đậm nét trong cuộc đời cô bé Luigia nhanh nhẹn và thông minh.

Điểm son trong cuộc đời thơ ấu của Luigia là thường chuyện trò với ảnh thánh ”Đức Mẹ Truyền Tin” treo trên tường. Cô bé kể cho Đức Mẹ MARIA nghe tất cả những gì xảy ra chung quanh, hoặc những câu chuyện liên quan đến từng người thân trong gia đình. Đây là giây phút hồn nhiên và trù mến cô bé dành cho Đức Mẹ ..

Bầu khí yêu thương hòa điệu giữa vợ chồng và con cái nơi gia đình Tincani làm nảy sinh hạt giống ơn gọi. Mở đường là cô gái lớn tên Angiolina. Trong thời kỳ thành phố Bologna (Trung Bắc Ý) bị bệnh dịch đậu lầo, Angiolina chứng kiến tận mắt lòng bác ái xả kỷ của các nữ tu Đa-Minh thánh nữ Catarina. Angiolina xin nhập dòng và lấy tên là nữ tu Maria Reginalda. Trước gương lành của chị cả, cô gái út Luigia không muốn kém thua. Sau này, Luigia tâm sự:

- Kể từ lúc bắt đầu hiểu THIÊN CHÚA là Ai, tôi nhất quyết theo gương chị tôi, nghĩa là, dâng hiến toàn thân cho THIÊN CHÚA!

Nền tu đức Đa-Minh thu hút sự chú ý của chị em nhà họ Tincani, đặc biệt là Luigia. Năm 1909, 3 mẹ con bà Maria, Beatrice và Luigia lãnh nhận áo dòng Ba Đa-Minh. Từ đó Luigia tìm kiếm một con đường tu đức cho riêng mình. Một hôm, quỳ gối cầu nguyện trong nhà thờ thánh Đa-Minh, trước bàn thờ kính Đức Mẹ Mân Côi, bỗng Luigia nhận ra tiếng Chúa gọi sống đời tu trì, nhưng dung hòa giữa hai nếp sống chiêm niệm và hoạt động. Luigia giải thích:

- Tôi sinh ra và lớn lên trong thế giới học đường. Tôi hiểu rõ tầm quan trọng của học đường trong việc huấn luyện con người. Vì thế, tôi cảm thấy cần phải làm một cái gì đó, vừa phụng sự THIÊN CHÚA vừa phục vụ các linh hồn, theo con đường tu đức của thánh Đa-Minh.

Dưới sự hướng dẫn của Cha Ludovico Fanfani, Linh Mục dòng Đa-Minh, Luigia bắt đầu vạch thảo con đường tu đức để thực hiện ơn gọi tu trì giữa thế giới học đường. Trong tâm trí của Luigia, Chị muốn rằng:

- Nữ tu hoạt động nơi học đường phải chứng tỏ rõ ràng mình là người tận hiến cho THIÊN CHÚA trong đời sống tu trì. Nữ tu làm việc giữa đời nhưng không thuộc về đời. Chị đặc biệt hành nghề nơi trường công và tiếp xúc sinh hoạt với giới trẻ sinh viên ..

Sau nhiều năm tháng suy nghĩ và cầu nguyện, ngày 30-4-1917, một nhóm 4 thiếu nữ đầu tiên, do Chị Luigia Tincani hướng dẫn, đọc lời tuyên hứa tự hiến trong "Hội các Thanh Nữ Dòng Ba Đa-Minh hoạt động tông đồ trong nghề giáo". 7 năm sau, 1924, Hội được công nhận như dòng tu thuộc quyền giáo phận và đổi tên thành "Hội dòng các Nữ Thừa Sai Học Đường". Chỉ duy nhất điểm khác lạ là các "Nữ Thừa Sai Học Đường" không mặc tu phục, để dễ dàng hành nghề trong các trường công. Cùng năm 1924, Chị Luigia Tincani được bầu làm Bề trên Tổng quyền.

Chị Luigia Tincani giữ chức Bề Trên Cả cho đến ngày 31-5-1976, khi Chị êm ái trút hơi thở cuối cùng trong hương thơm thánh thiện.

(Angelo Montonati, "Luigia Tincani", Editrice Elle Di Ci, Leumann (Torino), 1994).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt